

www.srbbs.nl

Januari 2020 - Jaargang 24 - Nr.1

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

BIG BAND OF BROTHERS

A JAZZ CELEBRATION OF THE
ALLMAN BROTHERS BAND

CD
van de
Maand
Januari

*HAPPY
New
Year
2020*

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

BIG BAND OF BROTHERS

A JAZZ CELEBRATION OF

THE ALLMAN BROTHERS BAND

Jan

⤴ **CLICK 'N CHECK**

In de zomereditie van Track presenteerde ik de geschiedenis van de Allman Brothers Band (verder ABB) als eerbetoon aan mijn 50 jaar geleden opgerichte favoriete band. Blijkbaar was ik niet de enige die deze mijlpaal in zijn geheugen had vastgelegd. In de USA kwam producer John Harvey samen met drummer Mark Lanter op het plan om een bigband te formeren onder de naam "Big Band of Brothers" (verder BBOB) waarmee 10 ABB-nummers uit de beginjaren werden omgetoverd tot een album met als titel "A Jazz celebration of the ABB".

Voor mijn overzicht had ik alle officiële ABB- plus associates albums, bij elkaar toch ong. 50 CD's/ DVD's, nogmaals beluisterd. Eerder had ik al een concert van de Leif de Leeuw-band uit hun ABB-tribute-reeks bijgewoond en gerecenseerd. Al met al was ik aardig verzadigd geraakt en had ik het gevoel dat er een einde was gekomen aan een tijdperk. Kortom, ik zat totaal niet te wachten op nog meer ABB-covers, en zeker niet van een bigband. Deze BBOB bestond uit liefst 22 muzikanten, vooral blazers: saxofoons, trombones en trompetten, met een ritmische basis door orgel, bas en drum(s). Verder was het aan topgitarist **Jack Pearson**, die tussen 1997 en 1999 zelf deel uitmaakte van de ABB, om gitaarpartijen in de geest van Duane Allman † en Dickey Betts te leveren. De zang van Gregg Allman † wordt ingevuld door beurtelings **Marc Broussard** en **Ruthie Foster**.

A jazz celebration of the ABB

Het album begint met "Statesboro blues" dat decennialang ook het openingsnummer was van

elk ABB-concert. Het intro lijkt wel een relaxed jazz-combo in de lounge van een hotel, pas als de overbekende slide-riff massaal wordt ingezet op gitaar plus een cordon blazers krijgt het een authentiek blues-karakter. Marc blijkt ook zo'n typische ruige stem te bezitten als Gregg. Het vervolg met het instrumentale "Don't want you no more" is al even overweldigend als op het allereerste ABB-album van een halve eeuw geleden. De orgelpartij is nagenoeg identiek, de gitaarsolo's worden nu echter overgenomen door tenorsax en trombone. De vloeiende overgang naar Gregg's lijflied "It's not my cross to bear" is zoals bij het origineel. De slow-blues biedt vervolgens ruimte voor een saxofoon-, orgel- en aan het einde natuurlijk een gitaarsolo. Ruthie geeft met haar zang perfect de sfeer weer van "about our bad bad misfortune".

Het eveneens instrumentale "Hot Lanta" leek me op voorhand niet erg geschikt voor een bigband, maar wat ze er van maken is fantastisch, vooral de organist en de gitarist. Vaak had ik het gevoel dat de beide Allman Brother-drummers Butch Trucks † en Jaimoe onvoldoende gewaardeerd werden, terwijl zij ritmische patronen legden waarmee de ABB ver boven andere bluesbands uitstak. De drummer van de BBOB kan ik eigenlijk bij elk nummer wel de hemel in prijzen. De daarna volgende basloop herkent elke ABB-fan onmiddellijk als het intro van "Whipping post". De sfeer is al even aangrijpend als bij het origineel maar de zang van Marc is me iets te overtrokken. Duane en Dickey's legendarische gitaarsolo's worden hier geïmiteerd door tenorsax en zowaar trombone.

Vervolg CD van de Maand

"Stand back" vond ik vroeger al niet zo'n geweldig nummer en dat geldt ook voor deze uitvoering waarin de bassist overigens meer op de voorgrond treedt. Daarna volgt het schitterende "Dreams" waarvan het akkoordenschema zich optimaal leent om eindeloos te soleren en dat wordt dan ook gretig gedaan. Gregg's zang wordt overgenomen door trombone. Het door de BBOB-arrangeurs bedachte intermezzo waarin eerst een totale stilte valt die wordt doorbroken door enkele tonen en daarna akkoorden op piano is grandioos. Vervolgens mijn favoriete nummer: "In memory of Elizabeth Reed". Dit ABB-kroonjuweel is al helemaal perfect voor lange solo's op trombone, saxofoon en orgel. Jack doet het intro met dezelfde viooltonen als op "Live at Fillmore East" en tovert een solo uit zijn gitaar waarvan Duane perplex zou hebben gestaan. "Don't keep me wonderin" is een basic rhythm & blues-nummer met puike zang van Ruthie en met nadruk op de bassist. Het laatste nummer "Les brers in A-minor" vond ik eertijds geen geweldige compositie. Maar de uitvoering door BBOB compenseert dat ruimschoots. Het lange intro lijkt welhaast filmmuziek. Pas als de bassist het snelle loopje inzet ontstaat een herkenning van het origineel. Het van zichzelf al lange nummer wordt tot meer dan 12 minuten uitgesponnen waarbij in het midden-deel de pianist geweldige dingen doet.

Resumé

Aanvankelijk had ik enige bedenkingen bij een bigband aan de slag met ABB-nummers, maar na het beluisteren van "A jazz-celebration of the ABB" zijn die volledig verdwenen. Het album biedt meer dan een uur prachtige muziek, die je steeds

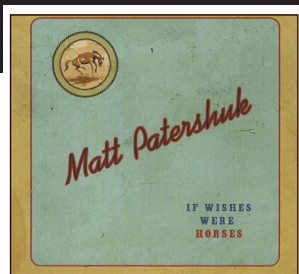
weer gaat draaien en waarin je telkens weer iets nieuws ontdekt. De arrangementen, de uitvoering en de opnamekwaliteit zijn allemaal super en de bezieling is alsof de oorspronkelijke ABB uit hun graf (althans 4 † van de 6) zijn herrezen.

Gitarist Jack overtreft zichzelf maar ik mis natuurlijk de duetten zoals eertijds tussen Duane en Dickey, daarvoor hadden ze Warren Haynes of Derek Trucks in moeten schakelen. De BBOB-blazers zijn allemaal topklasse muzikanten, de organist/pianist en de bassist vind ik geweldig en voor de drummer (mede-oprichter Mark) schieten superlatieven tekort. De beide vocalisten tillen de eindscore nog een eindje verder de hoogte in. Dat nummers van een halve eeuw geleden nu nog als inspiratie dienen voor een bigband van deze allure geeft aan hoe geniaal ze in elkaar staken. Een selectie uit zo'n omvangrijk repertoire blijft discutabel, zelf had ik ook nummers genomen van "Brothers and Sisters" en/of uit de laatste episode vanaf "Seven turns" t/m "Hittin the note". Misschien zijn die gereserveerd voor -hopelijk- een BBOB vervolg. Het album "A jazz-celebration of the ABB" kan ik zeer aanbevelen aan zowel verstokte ABB-fans als aan jazz-/bigband-muzikanten die mogelijk zelfs nog nooit van hen gehoord hebben. Maar natuurlijk gaat er niks boven the real-thing! Mocht je nog geen enkel ABB-album in bezit hebben, koop dan de verzamelaar "a decade of hits 1969-1979" of de box "5 classic albums" (voor een fractie resp. de doorsnee prijs van een enkel album).

Waardering ****½

Bernardo

MATT PATERSHUK

IF WISHES WERE HORSES

⚡ **CLICK 'N CHECK**

Zo'n jaar of twee geleden, toen "Same As I Have Ever Been" van deze Canadees uit Alberta in onze CD-speler verzeild raakte, beëindigden we onze recensie met: "voer voor jaarlijstjes". Nu is er de opvolger en is er alvast één regel van toen, die ik vandaag kan recyclen. Net zoals de vorige drie platen was ook deze productie in handen van de onovertroffen Steve Dawson, wiens typische, loepzuivere geluid je stilaan blindelings kunt herkennen: als Dawson een plaat onder handen neemt, dan klinkt het eindresultaat altijd erg "live" en lijkt je als luisteraar midden in de actie te zitten. Voeg daar zijn muzikale inbreng aan toe en je weet dat een artiest met een paar lengten voorsprong uit de startblokken mag. Op voorwaarde dat het songmateriaal deugt, natuurlijk.

Nu, dat is ook deze keer allerminst een probleem: de geest van John Prine waart nog altijd rond en je gelooft als het ware dat haast elke song over jezelf zou kunnen handelen. M.a.w. : Matt kan observeren en met weinig woorden een situatie beschrijven en dat verhaal tot een songtekst bewerken, alsof het allemaal vanzelf gaat. De opbouw van de plaat is een tikkeltje ongebruikelijk: de elf "gewone" songs worden afgewisseld met vier instrumentale stukjes, vier wensen, heel toepasselijk "Horse 1" tot "Horse 4" getiteld, vier variaties op hetzelfde thema, die je na amper één draaibeurt al kan mee-neuriën of -fluiten.

De "echte" songs zijn, met uitzondering van het met licht bluesy-accent gezongen Grateful Dead's "Sugaree", allemaal van de hand van Matt zelf en ze graven, wat dieper dan op vorige platen, alweer in de verzamelbak der "observaties van

een gewone man". Dieper, omdat Matt er geregeld wat overpeinzingen tussen gooit over 's mensen positie in de globale wereld. Zo is er "Ernest Tubbs had Fuzzy Slippers", is "Bulldozer Blues" de song waar de plaat haar titel aan ontleent- geschreven vanuit het standpunt van Albert King en zingt hij onder meer: "I sit back and smoke my pipe. I think of my voice on the radio and wonder, man, what would that be like". In de pure country-song: "Let's Give This Bottle a Black Eye", zou je moeiteloos een onbekende George Jones song kunnen vermoeden en in "Bear Chase" klinkt Matt, nog meer dan elders, als een niet-zo-verre neef van Dave Alvin, iets wat trouwens nog eens heerlijk overgedaan wordt op afsluiter "Red Hot Poker".

E.e.a. heeft natuurlijk ook te maken met de fijne groep muzikanten die door Dawson naar de studio gehaald werd: de ritmetandem Gary Craig/Jeremy Holmes is door en door solide, Chris Gestrin schittert op toetsen en als je Charlie McCoy over de vloer krijgt, weet je dat je fantastisch harmonicaspel binnenhaalt. Ik had het dan nog niet over de vrouwenstemmen van Kristin Weber en Larissa Maestre, die respectievelijk ook hun viool en cello meenamen, maar die zeer subtiel alleen daàr te horen krijgt, waar ze thuishoren. Prima productie van Dawson dus, maar ook en vooral uitstekend songmateriaal van Matt Patershuk, die nu hopelijk zal verdwijnen uit de categorie "ten onrechte veel te onbekende songwriters". Was ik bij de vorige plaat nog héél enthousiast, dan ben ik bij deze grote stap voorwaarts simpelweg een beetje laaiend...

Dani Heyvaert
rootstime.be

d-media
web professionals

<https://d-media.nl/>

Paardeweide 11A, 4824 EH Breda

LINDA KVAM

BETWEEN A ROCK AND A HARD PLACE

CLICK 'N CHECK

Ik spreek wellicht voor mijzelf, maar Linda Kvam heeft nog wat probleempjes met naambekendheid. De Noorse singer-songwriter staat voor de meesten nog niet in de lijst met meest bekende Scandinavische muzikanten van het moment. En dat is jammer want ze is al een tijdje bezig en heeft een klein doch zeer respectabel oeuvre opgebouwd in de laatste tien jaar. Het nieuwe album heet *Between a Rock and a Hard Place* en is een voortzetting van dat principe.

De albumopener en tevens de title track geven je werkelijk alles wat je moet weten. Het is folk/country muziek maar ongelooflijk toegankelijk door een laagje toegevoegde pop. Het is muziek geïnspireerd door de grote Amerikaanse namen waarvan waarschijnlijk Sheryl Crow het dichtst bij komt in algemene sound. Zo nu en dan klinkt het wellicht alsof Kvam iets te hard probeert om Amerikaans over te komen en verliest ze zichzelf in de whisky-clichés of laat ze haar tongval iets te ver gaan. En dat is vooral jammer omdat het gewoon onnodig is. Door het hele album komen we nummers tegen die erg oprecht en open zijn geschreven en soms horen we nummers die juist geschreven zijn vanuit een verhalende positie om het geheel meer Amerikaanse

geloofwaardigheid te geven. Ironisch genoeg zijn het juist die nummers die het album schaden. Kvam's stem is puur en ze bewijst dat ze ongelooflijk mooie nummers kan schrijven en daarom is er geen nood voor een verhaaltje over een Amerikaanse vrouw die duidelijk verzonnen is. Alles wat er nodig is voor een prachtige plaat is al aanwezig en hoeft niet aangevuld te worden met deze fantasie.

Als het werkt, werkt het namelijk geweldig. Er staan op dit album een aantal nummers die bewijzen dat Kvam net zo getalenteerd is als een groot aantal gevestigde grote country muzikanten maar ze bouwt zichzelf in en laat zich niet zien. Deze vorm van muziek is heerlijk omdat het onbezoedeld is, het is niet pretentueus en het probeert niet iets te zijn wat het niet is. Het is noodzakelijk dat de artiest die waardes deelt, anders stort het totale geheel in elkaar. De positieve punten op dit album zorgen dat het als een geheel stand houdt, maar ik heb het gevoel dat we nog meer mogen verwachten van de Noorse zangeres. Ik ben ontzettend benieuwd waar ze ons de volgende keer op gaat verrassen, zolang het eerlijk en open is weet ik zeker dat het goed zal zijn.

Ayrton van Noort

Mailen naar: info@qprintbreda.nl

Bellen naar: 076-8882555

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

Quality / Print / Design

SUGAR BLUE

COLORS

«« **CLICK 'N CHECK**

De 70-jarige James Whiting aka Sugar Blue is een bluesmuzikant en harmonica-speler, die opgroeide in Harlem, NY. Sugar Blue's eerste opnames dateren van 1975, die hij als sessiemuzikant deed met Brownie McGhee en Roosevelt Sykes. In 1978 tourde hij met Louisiana Red en is hij te horen op diens albums. Sugar Blue werd bekend bij het brede publiek in de tijd dat hij in Frankrijk was en nadat hij te horen was op de single van de The Rolling Stones "Miss You" (de opener van het 'Some Girls' album [1978]). Hij debuteerde zelf in 1979 met zijn album 'Crossroads' en in de daarop volgende periode zit zijn carrière serieus in de lift; hij speelt dan o.a. met Willie Dixon's Chicago Blues All Stars en wint een Grammy voor "Best Traditional Blues Album". Hij is ook te zien in de film "Angel Heart" (samen met Brownie McGhee). Zijn opeenvolgende albums zijn redelijk succesvol. 'Voyage' kwam uit in 2016 en we hebben daarna drie jaar moeten wachten op : 'Colors'.

Buiten de Beatles' cover "Day Tripper" (waarvan Sugar Blue een knappe Jazz Funk-dans maakt), zijn alle songs nieuwe composities. Naast zijn vaste bandleden zijn er als special guests: Afrika Riz, Ling Bo en de gitaristen Nick Tremulus & Rick Barnes. De openings track "And the Devil Too" is een tribute

aan Bo Diddley en is samen met Nick Tremulus geschreven (Rick Danko, The Band). Gitarist is Rico McFarland (James Cotton, Lucky Peterson, Albert King, Tyrone Davis...). Op de country rocker "Bass Reeves" (het verhaal van de Lone Ranger uit de tv-show, de vrijgevochten slaaf die US Marshall werd) is Sergio Montaleni gitarist, Ilaria Lantieri bassist en Yan Bodhoo drummer. "We'll Be Allright" is een lied van hoop, met een jong koor uit Soweto, SA, Afrika Riz wat hier de koorzang doet.

Max De Bernardi doet het fingerpicken op "Good Old Days" (en "Downhill"), hierbij begeleid op harmonica door Sugar Blue en wasbord door Washboard Chaz. "Dirty Ole Man" is een klassiek blues nummer en op het relaxte "Shangai Sunset" (een ode aan de metropool) is Ling Bo op sheng (een Chinees rietinstrument, de voorloper van de harmonica) te horen. Het akoestische "Bonnie and Clyde" is een folky rocksong en de afsluiter, "Keep On", een rustig rockende country ballade. Sugar Blue blijft ook op 'Colors' de wat onopvallende harpist, die met verve hoog scoort, bij hen die wat van muziek kennen en die van subtiele harmonica houden.

Eric Schuurmans
rootstime.be

**WE BUY
YOUR VINYL
& CD COLLECTION**

ROOTS MAIL MUSIC
SHOP & MAILORDER

Van Goorstraat 14
4811 HJ Breda

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com
www.discogs.com/user/rmmusic
tel + (31) 76 522 22 35

JOANNA CONNOR

RISE

⤴ **CLICK 'N CHECK**

De stad die berucht is om zijn corruptie ten tijde van de drooglegging, om zijn moordende winters en "uitermate lastige en dwingende Italiaanse families!" is tegenwoordig een moderne metropool met zo'n 10 miljoen mensen. Lincoln Park is de hippe wijk in Chicago waar de betere clubs, bars en restaurants gehuisvest zijn. Halsted Street is daar "the place to be" waar naast clubs als B.L.U.E.S, Armadillo en The Pachanga het walhalla van de huidige Chicago Blues ligt: the Kingston Mines Blues Cafe. Elke avond, 365 dagen per jaar hebben ze daar twee podia bezet. Elke avond! De beste barkeepers en uitsmijters die er werken zijn voor een groot deel bepalend voor een geweldige sfeer samen met de beste blues die er wordt gespeeld. "The atmosphere is always electric!" Joanna Connor speelt vaak in Kingston Mines. Ze heeft overal ter wereld de zalen gevuld gekregen maar Kingston Mines haalt het beste in deze non-sense gitariste naar boven en dat is wat ze wil.

The Queen of Blues Rock. Stevige dame geweest, nu slank. Niet groter dan 1.60 m Deze van oorsprong 57-jarige New Yorker heeft al veertien albums achter haar naam staan maar is door haar liefde voor de blues bewust naar Chicago getrokken. Vanaf ca. 2003 heeft ze zich eerst met de opvoeding van haar kinderen bezig gehouden, maar nu is ze weer volledig 'los' Niet echt vreemd dus dat ze redelijk onbekend is bij het grote publiek. "Het is een beest! Als ze bloed ruikt is het over!" In tegenstelling tot de meeste vrouwelijk artiesten is

het haar wens om voornamelijk gitaar te spelen en de zang het liefst aan anderen over te laten. Haar staalblauwe Gibson Les Paul beult ze 'en plein public' genadeloos af op een wijze die voor maar heel weinig gitaristen is weggelegd. Om kennis met haar te maken volstaat het te luisteren naar het nummer Dear America op het nieuwe album Rise. Waanzinnig fuzzy intro, rap van BuggZ Dinero, foutloos en hard. Dit is moderne Chicago Blues. Connor heeft er op dit album voor gekozen om met een paar nieuwe, frisse jongens aan de slag te gaan. Twaalf nummers en nergens een spootje twijfel. 'Rise' is een verademing om naar te luisteren omdat het een zeer gevarieerd en technisch ijzersterk album is.

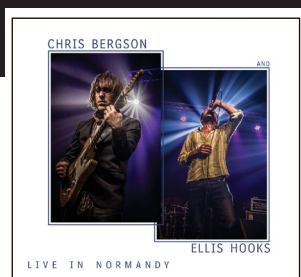
Het album opent met het funky nummer "Flip" waarna in "Bad Hand" gastgitarist Mike Zito de zang naar zich toe trekt. "If You Want Me To Stay" komt uit de doos van Sly and the family Stone, altijd mooi, altijd goed. "Cherish And Worship" is pure rock. Op "Mutha" laat zanger Alphonso 'BuggZ' Dinero zich al behoorlijk gelden maar in de afsluiter "Dear America" gaat hij gelijk Eminem of Beastie Boys helemaal los en drumt Tyrone Mitchell of zijn leven er van afhangt. Het gitaarspel van Connor is in deze kraker "extraordinary mint" en bewijst met recht dat de bijnaam Queen of Blues Rock alleen haar toekomt. Chapeau!

HJ Fokkema

bluestownmusic/ bluesmagazine/drG.

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

CHRIS BERGSON & ELLIS HOOKS

LIVE IN NORMANDY **« CLICK 'N CHECK**

Dat Chris Bergson & Ellis Hooks beste vriendjes zijn gebleven was reeds te merken tijdens hun optreden gedurende het Gevarenwinkel Festival in Herselt, afgelopen zomer, een vriendschap die was ontstaan met Bergson's album "Live at Jazz Standard" uit 2014 waar hij Hooks uitnodigde als gast en opnieuw op "Bitter Midnight" in 2017. Op "Live in Normandy" bestaat de band uit Bergson, gitaar en zang, Hooks zang en 'The French Connection' bestaande uit Philippe Billoin op keyboards, Philippe Dandrimont op bas en drummer Pat Machenaud. De productie van de sound en de uitstekende opnameproductie was in handen van Chris Bergson zelf en Alain Vasse.

Bergson opent meteen met zijn knappe gitaarspel in het rockende "61st & 1st" waarin hij ook de zang voor zijn rekening neemt. Het is het eerste van drie nummers die Bergson samen met zijn vaste schrijfpartner Kate Ross schreef. Bergson, die in het Frans spreekt, stelt vervolgens Hooks voor voordat ze hun samen geschreven "Knuckles & Bones" van hetzelfde album herhalen. Ze gaan meteen verder in een Stax gerichte stijl in "The Only One", geschreven door Bergson, uit het reeds vernoemde "Live At Jazz Standard" album. Daarna volgt "Bitter Midnight", een vocaal duet tussen Bergson en Hooks en het titelnummer van het gelijknamige album. De band vervult hierin hun taak met verve, met vooral geweldig toetsenwerk van Billoin en Bergson die met enkele typische Steve Cropper riffs het voortouw neemt. "55 Miles From Bromley" is een nieuw nummer, weer samen geschreven door Bergson en Hooks. Hooks

bewijst eens te meer dat hij een spannende performer is. Bergson's gitaar opent "Greyhound Station", een nummer van zijn "Another Day" album (2005) en het rockt daarbij ook nog. Geselecteerde covers zijn onder andere Sam Cooke's "Somewhere There's A Girl", prachtig gezongen door Hooks, het nummer werd voor het eerst uitgebracht in 1962 door de Valentinos a.k.a. The Womack Brothers. "Heavenly Grass" is een gedicht van Tennessee Williams met een Delta bluesgroove en gearrangeerd door Bergson. Het funky "Grits Ain't Groceries" was voordien een single uit 1969, gezongen door Little Milton. "Nobody's Fault But Mine" van Otis Redding verschijnt op zijn postuum album "The Immortal Otis Redding" uit 1968. Afsluiter is het meer traditionele "Corinna" dat voor het eerst werd opgenomen in 1928, en veertig jaar later pas bekendheid verwierf door Taj Mahal.

Het mooie van live albums is dat je je als muzikant niet kunt verschuilen. Er zijn artiesten die achteraf in de studio de foutjes uit hun live-opnames laten wegwerken, maar daar doen Bergson en Hooks op dit 'Live in Normandy' niet aan mee. Wat je hier hoort is zoals het die avond was. En zoals iedereen weet die weleens een live concert bezoekt, de eerste twee nummers is het altijd even zoeken naar de balans. Ook hier is dat het geval; een piano die wat te hard in de mix zit, de gitaar even iets te veel op de achtergrond, maar dat geeft nou net die echte 'Live-beleving'.

DrGroove
Rootstime.be

BOEKEN NIEUWS

Booker T. Jones Writes about Music, Memphis, and More — in the Key of C

Als huisorganist en -componist van de Stax studio in Memphis in de jaren 60 en begeleider van onder andere Otis Redding, Rufus Thomas, Wilson Pickett en Albert King, is Booker T. Jones een man met vele verhalen. Deze tekende hij op in zijn autobiografie [Time Is Tight](#): My Life, Note by Note dat eind 2019 werd gelanceerd. De titel is natuurlijk een verwijzing naar het bekende nummer Time Is Tight van zijn eigen band Booker T. & the MG's.

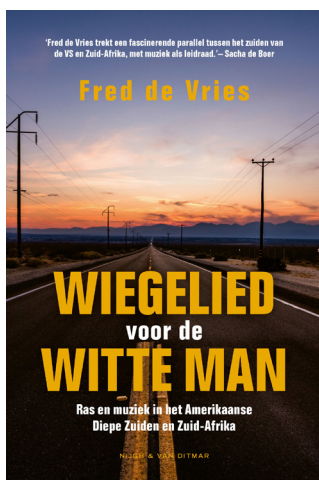
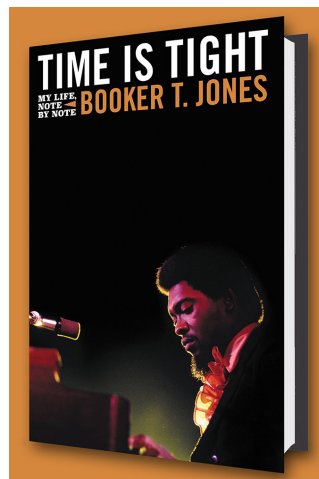
ISBN-13: 9780316485609

ISBN-10: 0316485608

Publisher: Little Brown and Company

Page Count: 352

<https://bookert.com/>

Witte man en de blues

In zijn boek Wiegelied voor de witte man doet Fred de Vries een poging om de blues beter te begrijpen. En dat betekent vooral, zo beseft hij op enig moment, dat hij moet proberen de zwarte pijn te gaan voelen. Hij besluit daartoe een reis door The Deep South van de VS te maken; met de blues als leidraad onderzoekt hij racisme.

<https://www.singeluitgeverijen.nl/nijgh-van-ditmar/boek/wiegelied-voor-de-witte-man/>

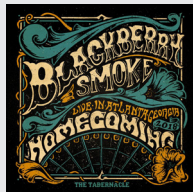
Fred de Vries, Wiegelied voor de witte man.
Ras en muziek in het Amerikaanse Diepe Zuiden en Zuid-Afrika, Amsterdam (Nijgh & Van Ditmar), 2019, 287 pp.
€ 22,50, als e-book € 12,99

CD/LP NIEUWTJES

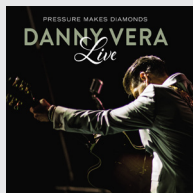
Blackberry Smoke - Homecoming (Live in Atlanta) (6 dec.)

Brand new live album from the Kings of Southern Rock. Recorded in their hometown Of Atlanta, Georgia at the famous Tabernacle venue - Includes 2 CD and exclusive Blackberry Smoke guitar spectrum with three legged rooster design. CD version features three exclusive bonus tracks: 'Up The Road', 'Payback's A Bitch' and 'Space Captain' (Joe Cocker cover). Features fantastic live versions of fan favorites such as "Waiting For The Thunder", 'Ain't Got The Blues', 'One Horse Town' and 'Ain't Much Left Of Me'.

Danny Vera – Pressure makes Diamonds-Live (13 dec.)

Een gouden plaat, een platinum single en uitverkochte zalen, 2019 is een prachtig jaar voor Danny Vera. Deze voorspoed kwam niet vanzelf. Heel stiekem en tegen de klippen op trad Danny Vera toe tot de Eredivisie van de rock & roll. Al ruim twintig jaar gaat hij zijn eigen gang. Opgegroeid met Cash, Orbison en Presley. Vanuit Middelburg veroverd Danny Vera langzaam Nederland. Zonder concessies. Onafhankelijk. Een hippie in een maatpak met een vetkuif.

Jimi Hendrix - Songs For Groovy Children, the Fillmore East Concerts (13 dec.)

This collection assembles all four historic debut concerts by the legendary guitarist in their original performance sequence. The 5 CD or 8 vinyl set boasts over two dozen tracks that have either never before been released commercially or have been newly pressed and newly remixed. Over the course of four extraordinary years, Jimi Hendrix placed his indelible stamp upon popular music with breathtaking velocity. These legendary Fillmore East concerts illustrated a critical turning point in a radiant career filled with indefinite possibilities.

The Jimmys – Gotta Have It (31 dec.)

The Jimmys are a blues and R&B band from Madison, Wisconsin, that has been entertaining crowds for more than 12 years. From local clubs to major festivals, they have traveled the globe. Produced by Grammy-winning producer Tony Braunagel, now they proudly present 13 gripping tracks that will get the party started, keep everyone dancing and leave them wanting more. This new release will prove to be a breakout album for the Jimmys and vault them to a larger audience. With longtime fan Marcia Ball co-writing and performing on the track "Write a Hit" and adding vocals to "When You Got Love."

MY BABY – LIVE! (was gepland 3 jan. maar is reeds uit)

It's always a challenge to put long live jams on a record, but the band has achieved the exact sound which they were aiming for. "On stage we always get such an amazing feedback from the audience, which gives great energy to the show, so this recording was especially tough" – adds lead singer Cato. This also means that our audience, who are used to listening to the album versions can discover – in some cases dramatic – changes. "We've reworked some of the songs into almost completely new ones."

11 Guys Quartet – Small Blues And Grooves (10 jan.)

The band is: Paul Lenart (guitar), Bill Mather (bass), Chuck Purro (drums) and Richard Rosenblatt (harmonica.) They got together in the early 1980s as the "11th Hour Band", played some great rockin' blues, hit the Boston area clubs and had some wild times. Around 2008 they decided to go into the studio to record some original instrumentals, straight-ahead, unadorned live takes, mood pieces and variations – no screaming solos, all self-contained and, well... small. After considering the possibilities for another decade or so, they decided it was time to release this music to the world.

CD/LP NIEUWTJES

[Marcus King – El Dorado](#) (17 jan.)

The debut solo album from Marcus King, *El Dorado*, is a revelation. Passionate, penetrating and deeply soulful, *El Dorado* weaves soul music, gospel, R&B and country into a something modern and classic. Teaming with producer Dan Auerbach (The Black Keys) for sessions at his Easy Eye Studio in Nashville, the pair co-wrote the 11 songs on *El Dorado* along with esteemed writers on various tracks including Pat McLaughlin, Paul Overstreet and Ronnie Bowman.

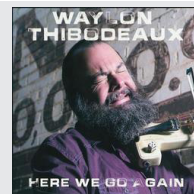
[Mark Hummel – Wayback Machine](#) (17 jan)

Mark Hummel is moving forward by looking backwards on his new CD release and he's picked a sweet spot in Blues history to explore, the glorious Bluebird Records sound of the 1930's and 40's. Joining Mark on the disc is Chicago first call guitarist Billy Flynn, the Red Hot West Coast Combo The Deep Basement Shakers, and Mississippi Bluesmaster Joe Beard. The 16 Dynamic tracks on this CD were recorded by Chris "Kid" Andersen at Greaseland Studios in San Jose, CA.

[Waylon Thibodeaux - Here We Go Again](#) (17 jan.)

This is Waylon's latest CD on Rabadash Records. It's a wonderful collection of original music, and music written by other blues artists. It's an awesome bluesy CD that will surely please all music lovers. All these tunes have Waylon's stamped signature for another great CD. Having played for years to capacity crowds on New Orleans famous Bourbon Street and as a member of the Voice of The Wetlands All-Stars, Thibodeaux has entertained people from all over the world.

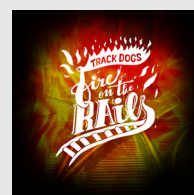
[Vance Gilbert - Good, Good Man](#) (24 jan.)

"I'm black, I sing, I play an acoustic guitar, and I don't play the blues," Gilbert insists. That may be a broad statement, but it rings with truth. What he does do is make memorable music, as evidenced by the 13 albums he's released so far, as well as the mark he's made on the folk and acoustic music scenes in general. Recorded with an A-list support cast: Chris Smither, Stacey Wade, Tommy Malone of the Subdudes on guitars, Mike Posner on backing vocals, and Celtic harpist and vocalist Aine Minough.

[Track Dogs – Fire On The Rails](#) (24 jan.)

Comprised of two Irishmen, an Englishman and an American, Track Dogs formed in Madrid in 2011 to bring their unique brand of acoustic music to fruition; a veritable melange of instruments and influences. They have been barnstorming the UK with some major festival appearances and collaborations. 'Fire on the Rails' is Track Dogs' second LP to be recorded on the Studer A80 analog tape machine and since previous album 'Kansas City Out Groove' (2018) producer Germán Gutiérrez has packed yet more punch and grandeur into their sound.

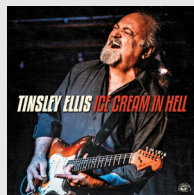
[Ledfoot – White Crow](#) (24 jan.)

Tim Scott McConnell is an American singer-songwriter and 12-string guitarist. He has been touring and releasing music since the late 1970's. Ledfoot came into existence in 2006, when Tim put together the different techniques from over 30 years of playing and combined a 12-string guitar with steel fingerpicks, a brass slide, open tunings, very heavy strings and a stomp box. Mixing this with a dark lyrical and melodic sense, he dubbed it 'Gothic Blues'.

[Tinsley Ellis – Ice Cream In Hell](#) (31 jan.)

Filled with blazing, every-note-matters guitar playing over the course of 11 instantly memorable original songs, *Ice Cream In Hell* is, according to Ellis, the most raw-sounding, guitar-drenched album of his career. Recorded in Nashville and produced by Ellis and his longtime co-producer Kevin McKendree, it is a cathartic blast of blues-rock power. Though inspired by all three Kings (B.B., Albert and Freddie), as well by Carlos Santana, Hound Dog Taylor a.o., it is pure, unadulterated Tinsley Ellis.

[Drive by Truckers - The Unraveling](#) (31 jan.)

Ook dit keer heeft het tandem Mike Cooley and Patterson Hood een fraaie mix van poppy Americana en country rock gebrouwen 'with Southern groove, hooks & pride, muscled three guitar attacks and erudite lyrics', over de huidige staat van het land; 'the most tumultuous years our country has even seen. "American Band" was a warning shot hinting at a coming storm. This one was written in the wreckage and aftermath'.

[Thorbjørn Risager – Come on in](#) (31 jan.)

One of Denmark's hardest working and most sought after bands and one of the country's hottest music exports. Through more than 1,000 concerts in 21 different countries, the hard swinging ensemble has made people smile and dance. For that is what the blues is capable of: grooving away life's problems. The front man knows this better than most, and on the 10th album - with the inviting title 'Come On In' - he goes into clinch with everything from his own age to political reality.

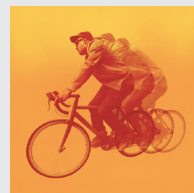
[Gary Moore – Live from London](#) (31 jan.)

De carrière van Gary Moore liep als een grillige tijdlijn door zijn leven, maar ondanks dat verloor de ler nooit het vertrouwen in de kracht van live muziek. Veertien maanden voor zijn tragische dood op 58-jarige leeftijd, speelde de legendarisch gitarist een eenmalige club show in de Islington Academy in Londen. Na tien jaar brengt Provogue, deze nooit eerder uitgebrachte opnamen uit.

[Son Little – Aloha](#) (31 jan.)

De muzikale nom de plume van de uit L.A. afkomstige Aaron Earl Livingston presenteert zijn nieuwe album 'aloha' wat klassieke soul, old-school R&B en indie invloeden laat voorbijkomen ondersteund door Little's soms rauwe stemgeluid. Little speelde vrijwel alle instrumenten zelf in maar schakelde voor het eerst de hulp in van de Franse producer Renaud Letang (Feist, Manu Chao). Deze samenwerking leidde tot het meest gedurfde, zelfverzekerde en creatieve Son Little-werk tot nu toe.

[Malone Sibun – Come Together](#) (31 jan.)

The UK based, Detroit soulful blues-rock star Marcus Malone teams up with explosive British blues rock guitarist Innes Sibun for a handful of warm up dates for a new band with familiar faces. The new band came about with a chance meeting at a show which uncovered a surprising amount of musical common ground. Both musicians had just enjoyed the busiest 12 months of their careers and it was time to appraise their respective situations.

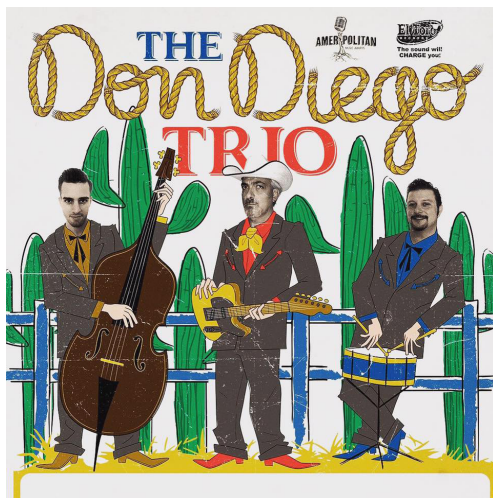
Dr.Groove's Blues 'n Roots Kalender Januari 2020

03 jan.	Wayne's Traveling Band,	Bel Air.	Breda NL
04 jan.	de Bruijn, Hessing & Vanbogaert,	De Kerel.	Zundert NL
04 jan.	Jan Akkerman & Band,	Cacaofabriek.	Helmond NL
05 jan.	Smokin' Beaver,	Cafe Roots.	Berghem NL
05 jan.	Sweet Mary Jane,	café Gij & ik.	Gemert NL
05 jan.	Firehouse Mama,	Muziekcafé het Warm Onthaal.	Den Bosch NL
06 jan.	Harry Hendriks,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
07 jan.	Matthews Southern Comfort,	Verkade fabriek.	Blue room sessions, Den Bosch NL
09 jan.	The Sound of Blues & Americana,	c.c. Tiliander.	Oisterwijk NL
09 jan.	The Muddy Waters Tribute Band,	Muziek-o-Droom.	Hasselt B
10 jan.	What the FRNK,	Volte.	Bergeijk NL
10 jan.	Extra Napkins,	café The Other Side.	Peer B
11 jan.	New Cool Collective,	MEZZ.	Breda NL
11 jan.	Sweet Mary Jane,	café Time Out.	Roosendaal NL
11 jan.	Chicago Capitals,	't Vermaeck.	Rijen NL
12 jan.	T-99 20 jaar!,	Willem II.	Den Bosch NL
12 jan.	Blue Century,	De Engelenburcht.	Den Bosch NL
13 jan.	Billy & Bloomfish + HT Roberts,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
15 jan.	The Don Diego Trio,	Bel Air.	Breda NL
15 jan.	Eli Goffa,	Het Zwijsnshoofd.	Bergen op Zoom NL
15 jan.	Ruud & Bertus Borgers,	't Heerenhuys 23.	Geldrop NL
16 jan.	Invitation to the Blues,	De Bunker.	Gemert NL
17 jan.	JJ Sharp & the Salty Dog,	Muziekpodium DJS.	Dordrecht NL
18 jan.	Djiwa,	Bel Air.	Breda NL
18 jan.	Wille & The Bandits,	Heyhoef Backstage.	Tilburg NL
18 jan.	Def Americans,	De Bunker.	Gemert NL
19 jan.	The Emoji Project,	Bel Air.	Breda NL
19 jan.	Arno,	MEZZ.	Breda NL
19 jan.	Ten Years After,	De Gouden Leeuw /Blues Promotion.	Dongen NL
19 jan.	Blue7,	Muziekcafé Lohengrin.	Den Bosch NL
19 jan.	The Goshawks,	Muziekcafé het Warm Onthaal.	Den Bosch NL
19 jan.	Igor Prado & Raphael Wressnig, Andy Knight & the Remedy,	zaal Thijssen.	Vierden NL
19 jan.	Thomas Toussaint Band,	cafe Wilhelmina.	Eindhoven NL
19 jan.	Guy Verlinde Solo,	Dax Café.	Turnhout B
20 jan.	Robert Fossen & Thomas Toussaint, 'Shut up & Listen' sessie,	Bel Air.	Breda NL
20 jan.	David Munnely & Shane McGowan,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
22 jan.	Lee Fields & The Expressions,	Muziek-o-Droom.	Hasselt B
23 jan.	The Sound of Blues & Americana,	theater De Willem.	Papendrecht NL
23 jan.	Tinkers, Drinkers, Dreamers,	De Bunker.	Gemert NL
24 jan.	Jon Amor Band,	De Bosuil.	Weert NL
25-26 jan.	23e Editie St.Jans Blueskroegentocht.	centrum,	Breda NL
	Hessing, Charlie & The Welfare. <i>Hillbilly Hayride, Merel van de Keer, more t.b.a.</i>		
25 jan.	Wildmen Blues band,	cafe De Fellenoord.	Boxtel NL
25 jan.	Kings and Jokers,	Muziekcafé Helmond.	Helmond NL
25 jan.	Florian Lohoff Band,	Cafe De Gouden Leeuw.	Nispen NL
26 jan.	Ralph de Jongh,	cafe Altstadt.	Eindhoven NL
26 jan.	DrBloeZz,	cafe Het Warm Onthaal.	Den Bosch NL
26 jan.	Hundred Seventy Split, Detonics,	013.	Tilburg NL
27 jan.	Hannah Rose Platt,	Het Zwijsnshoofd.	Bergen op Zoom NL
27 jan.	The John Martyn Project,	Meneer Frits.	Eindhoven NL
30 jan.	O'Dreams, Puur Wit,	Witte Kerkje.	Terheijden NL
30 jan.	Hannah Rose Platt,	De Bunker.	Gemert NL
30 jan.	Clive John,	De Warande.	Turnhout B
31 jan.	The Spuny Boys,	MEZZ.	Breda NL
31 jan.	The Teskey Brothers,	Trix.	Antwerpen B

Don Diego Trio Woensdag 15 januari 2020 20:30 u Live @ Bel Air Breda.

Don Diego Trio combineert virtuoos gitaarspel en rockabilly honky-tonk tot een uniek eigen geluid. Diego begon in '94 als lid van de bluesband The Adels, maar die veranderde haar stijl gaandeweg naar rockabilly. Dat zorgde voor optredens in heel Europa. Don Diego deelde het podium en toerde met talloze bekende artiesten zoals BB King, Brian Setzer en The Paladins en speelt zo'n 200 optredens per jaar. Vier jaar geleden besloot hij zich volledig te richten op zijn eigen project 'The Don Diego Trio', waarmee hij al zijn muzikale liefdes combineert. Dat betekent vooral rockabilly, maar ook swing, rock en blues.

"Diego is a ripping guitar player!"
Jim Heat (Reverend Horton Heat)

BELANGRIJK:

OM ONS GELIEFDE MAGAZINE **"TRACK"** UIT TE KUNNEN BLIJVEN BRENGEN, HEBBEN WE **DRINGEND NIEUWE SPONSORS / ADVERTEERDERS NODIG!**

Na ons jarenlang gesteund te hebben, verdwijnen er komend jaar, om verschillende redenen, een paar adverteerders en daardoor komt de continuïteit van het uitbrengen van Track in het gedrang. Zonder enige subsidie zijn we echt afhankelijk van adverteerders, sponsors en donateurs om ons magazine kostendekkend te laten zijn.

Dus:

Heb je zelf een bedrijf? denk niet verder na, maar ga ons ogenblikkelijk sponsoren of ga adverteren in "Track" (zowel in de gedrukte als de online editie)!

Spreek je baas aan en vraag of hij wil adverteren in Track; (of laat dat gewoon in je secundaire arbeidsvoorwaarden opnemen!)

Ken je iemand in je vrienden-, familie-, of kennissenkring, die mogelijk zou willen adverteren of sponsoren? Wees niet te bescheiden om hem /haar te vragen !

De tarieven staan op de laatste pagina van Track-magazine en voor vragen kun je altijd contact op nemen met mij via e-mail: info.srbbs@xs4all.nl

Wij en alle trouwe lezers, die graag willen dat Track blijft bestaan, zullen je eeuwig dankbaar zijn!

Een mooie mooie jaarwisseling gewenst!

Ger van Leent, secretaris SR&BB

Robbert Fossen & Thomas Toussaint 20 Januari 2020 Live @ Bel Air Breda.

(https://www.youtube.com/watch?v=Afj_opS6CLc)

De oude meester en zijn ijverige leerling, vormen een ijzersterk duo dat klassieke Chicago Blues met veel diepgang ten gehore brengt. Doeltreffend gitaarspel, zang met een ongekende beleving, een steady kickdrum aangevuld met verduiveld harmonicaspel; dit duo heeft het!

Bel Air muziekpodium - Breda NL
Boschstraat 174
4811 GL Breda
076 5145444
<http://www.belairbreda.nl/>
<https://www.facebook.com/events/225767079435887/>

info@walvisverbouwingen.com

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

Hessing Zaterdag 25 januari 2020 22.00 u Live @ Bel Air Breda.

De StJans Blueskroegentocht en de Rob Bouterse Tribute waren de springplanken voor Petra Hessing, waarna ze o.a. in Bel Air verder werkte aan haar carrière; hier lag de basis voor het talenten project van Petra Hessing enkele jaren geleden. Na dat ze tot de tweede ronde van de Live Shows van The Voice Of Vlaanderen was gekomen kwam er al snel het nodige werk los met de begeleidingsband van The Voice en een nieuw collectief met de Rockacademie. Hessing (Original) werd afgerond. Op veler verzoek is er nu toch nog een Gig geboekt tijdens de st Jans Blues Kroegentocht met een tweetal nieuwe muzikanten te weten, [Deborah Jacobs](#) (Bas en Backing vocals) en niemand minder dan Peer Verschuren op gitaar! [Ludo De Groote](#) op drums en [Simon Bradley](#) op slaggitaar en backing.

GAS EROP Dus!

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

Charlie & The Welfare Zondag 26 januari 2020 22.00 u Live @ Bel Air Breda.

Charlie & The Welfare is afkomstig uit de Brabantse Mark-Delta en opgericht in 2005. De Band bestaat uit vier gedreven muzikanten die ieder op hun beurt ervaring hebben opgedaan in zowel binnen- als buitenlandse bands. Met hun eigenzinnige combinatie van rock, Rhythm & blues, country en soul hebben ze een tweetal cd's uitgebracht. Hierop staan nummers die allemaal van de hand van Hans Vermeeren, de oprichter en gitarist/zanger van de band komen. Dat de band beïnvloedt is door mannen als SRV; John Hiatt en John Fogerty is in enkele nummers goed te horen. Hierbij laat het gitaarwerk en de zang van Hans Vermeeren gecombineerd met het Hammond geluid van Franky Vee een aanstekelijke sound horen.

Hans Vermeeren: Gitaar, vocal
Frans 'Franky Vee' Vriens: keyboards
Roel Bisschop: drums
Laurens Verdurmen: bas

AGENDA: Live @ Bel Air januari 2020

Vr 03 jan.	21:30 u Wayne's Travelling Band plays Johnny Cash
Zo 05 jan.	17:00 u Bad Barracuda (Heart tribute)
Zo 12 jan.	17:00 u ZZ Pop (ZZ top tribute)
Wo 15 jan.	20:30 u The Don Diego trio (Rockabilly)
Vr 17 jan.	20:30 u Comedy Show
Za 18 jan.	21:30 u Djiwa (soul)
Zo 19 jan.	17.00 u The Emoji Project (John Mayer trib.)
Ma 20 jan.	20:30 u Robert Fossen & Thomas Toussaint (Blues) 'Shut up & listen' sessie
Za 25 jan.	22:00 u Hessing (St Jans Blueskroegentocht)
Zo 26 jan.	19:00 u Charlie & the Welfare (St.Jans Blueskroegentocht)

CONCERTVERSLAG

Claude Bourbon

"Shut Up and Listen"

Live in Bel Air, 9 dec. 2019

Om 20:30 u begint in Bel Air de "Shut Up and Listen" sessie. Nadat de artiest is aangekondigd loopt een man met lang haar, een gitaar en blauwe cowboy laarzen het podium op. Onder het blauwe en paarse licht van de lampen start hij een set met J.J. Cales klassieker After Midnight. En na een paar maten begint zich een patroon te vormen dat zich zal herhalen voor de rest van de avond.

Bourbons stem is niets speciaals. Sterker nog in een set van bijna twee uur is zijn stem het grootste zo niet het enige minpuntje. Veel Bluesmannen hebben geen goed ontwikkelde zangstem, maar zij hebben een rauw randje en maken zich de muziek eigen door hun verhaal te vertellen op hun manier. Bourbon vertelt niet zijn eigen verhaal maar een verhaal dat hij denkt dat hij hoort te vertellen. Zijn stem is een imitatie van wat hij wellicht denkt dat een bluesstem hoort te zijn en daardoor komt het geforceerd over. Maar in percentages beslaat zijn zang slechts een klein deel van de avond. En zijn spel is een heel ander verhaal. Een verhaal dat wel compleet van hem is en een verhaal dat het verdient verteld te worden.

De Gibson J45 van Bourbon staat in een open stemming en met behulp van de geluidsman klinkt ze zuiver als een bergbeekje. Ondertussen slaat de duim van de rechterhand percussief op de bovenste snaren terwijl de volgende drie vingers versiert met lange nagels zich rustig en elegant over de onderste vier snaren bewegen. De pink ligt stijlvol verankerd

op de slagplaat en doet alleen het noodzakelijke.

De linkerhand beweegt in prachtige vormen en formaties over de hals zoals dat alleen kan bij een gitaar in de open stemming. Op zich is het een mooie dans maar niets speciaals. Het is de blues zoals we die vaker zien. Dat is, totdat Bourbon zijn duidelijke klassieke training laat spreken. Het duurt twee nummers voordat het voor het eerst duidelijk wordt dat we hier niet te maken hebben met een alledaagse bluesgitarist. Als door een lange solo opeens Beethovens Für Elise te horen is. En vanaf dat startschot begint Bourbon te spelen met onze verwachtingen en onze perceptie van wat blues is. Zo geforceerd als zijn stem is, zo vrij is zijn gitaar en zo vrij is zijn geest. In een set van bijna twee uur speelt hij nummers die vooral herinnerd zullen worden om hun genre- overschrijdende spel en zijn prachtige verweving van klassieke technieken met Bluestoonladders en de geest van de pure muzikant.

Na zijn eerste nummer vertelt Bourbon hoe hij vandaag zijn laatste gig speelt van het jaar, nummer 275. Hierna zal hij naar huis reizen. Volgend jaar gaat hij weer op reis, door ontelbare steden, landen en muzikale stijlen. Als een soort muzikale cowboy, met zijn lange haren, zijn gitaar en zijn blauwe cowboy laarzen. Gelukkig koos hij ervoor om bij ons langs te komen op zijn reis want ik had het niet willen missen.

Ayrton van Noort

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srb@ziggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden
info.srb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Ger van Leent, Judith Cosman, Bernardo, Ayrtón van Noort
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio, Petra de Meulder
Druk: Q-Print Breda

Weet je veel van muziek en vertel je er graag over?

TRACK zoekt: enthousiaste schrijvers/redacteurs/recensenten

Voor het schrijven van muziekartikelen in dit blad (en op de website)

Graag met goede kennis van de Nederlandse en Engelse taal en met veel tijd om te researchen op Internet. Stuur je reactie naar: info.srb@xs4all.nl

23E ST. JANS BLUESKROEGENTOCHT

25 JANUARI 2020 26 JANUARI

M.M.V.

HESSING

**CHARLIE &
THE WELFARE**

**HILLBILLY
HAYRIDE**

**MEREL
VAN DE KEER**

**MORE TO BE
ANNOUNCED SOON**

BEL AIR

DE BEYERD

CNAUPE

LE PETIT

LIEVENSE

OLD DUTCH

DE BRUINE PIJ

